

УТИЦАЈ ТЕЛЕВИЗИЈЕ НА РАЗВОЈ ДЕЦЕ

Живимо у ери модерне технологије, деца нам расту уз телевизор, мобилни телефон, таблет уместо да се играју играчкама, да изађу напоље да трче, скачу, пењу се. Тако нам се са новим добом појавила и нова „болест“ екранизација. То није болест у правом смислу али код деце изазива стање слично болести.

Све више је деце која испољавају неке тешкоће попут поремећаја пажње, стереотипне радње, не говоре или говоре на енглеском, често имају изливе беса, бацају се или се повлаче у свој свет, не одазивају се на име, јавља се губитак социјалне интеракције.

То су све симптоми који указују на спектар аутизма а онда у анамнези, разговору са родитељима дођете до тога да дете од годину дана проводи испред екрана по неколико сати дневно 3 сата, 5 сати.

Ако укинете деци телевизор, телефон 10-15 дана приметите велике промене у њиховом понашању

Дете се најбрже развија у првих пет година живота, како би

Марија Монтесори рекла „ Дете је упијајући ум.“

У том периоду дете највише и најбрже расте, развија се, мења, учи, сазнаје. Његово природно стање је да се креће, да истражује, да све пипне, упозна, да доживи своје тело у простору и свет око себе, а то не може постићи ако гледа у екран.

Кад му дате телефон, телевизор ту кутију из које излази мноштво боја, покрета, звукова које неограничено трају, сви стимулуси су пренаглашени и дете онда сву пажњу усмери ка томе, више нема подражаја на дражи из околине, поглед је фиксиран нема истраживања, временом се губи социјална интеракција јер све споља није занимљиво.

Дете се све мање креће, не користи прстиће јер му се једним кликом на дугме отвара све одмах а када вам је све доступно сада и одмах онда се ни стрпљење не развија.

А ако дете не користи прстиће неће развити фину моторику неће доћи до стварања синапси – веза између центара у мозгу што може довести до проблема у учењу, читању, писању и других проблема у каснијем периоду.

Губи се природна стимулација, граница између реалног и замишљеног и због тога екрани имају негативан утицај на развој детета. Уз телевизор детету никад није досадно, а кад нема досаде нема ни креативности и маште битног чиниоца дечијег развоја.

Неретко виђамо бебе у колицима које држе телефоне јер су једино тако мирне и уместо да у шетњи беба посматра и упознаје свет око себе, види лица, чује звукове њена пажња је усмерена само на телефон. Све више деце не може оброк да поједе ако не гледа нешто, временом то храњење постаје механичка радња и губи се осећај за мирисом, укусом хране и дете више и не види шта једе.

Телевизија наравно има и своје добре стране, постоје образовне емисије уз помоћ којих деца науче да читају, прошире свој речник, стичу нова сазнања, за разлику од деце која гледају само цртане филмове. Наравно да не треба деци потпуно укинути телевизију али им треба ограничити време проведено испред екрана као и пропатити садржај који гледају.

Педијатри препоручују да деци до 2 године не би требало уопште давати да гледају телевизор, мобилни телефон, док старијој деци треба ограничити на два сата дневно. Ограничите детету телевизију, одложите мобилне телефоне и играјте се, читајте књиге изађите у природу и истражујте.

„ Деца у контакту са природом откривају своју праву снагу.“

Марија Монтесори